

Serrat dels Monjos. Guateque (6a, 200 m)

Primera ascensió:

A. Ballart i F. Parerea (novembre de 1992)

Material:

10 cintes, joc de friends i de tascons

30m

30m

35m

10m

40m

45m

R6

V

6a

V

R5

V

IV+

R4

IV

R4 bis

6a

V+

V

R3

V

R2

IV+

IV

IV+

R1

III

IV+

NO!!

V

Diedre bonic,
fàcil de protegir

Clau amagat,
no es veu des
de la reunió

Corda fixa

Pas clau
de la via

Llaçer
savina

Friend per protegir
el flanqueig del 2n

Fissura fàcil
de protegir

Quan les temperatures comencen a baixar és el moment ideal per deixar-se caure pel Serrat dels Monjos. Descaradament orientat al sud, les seves vies gaudeixen d'una bona insolació els mesos més freds de l'any. La Guateque és una bona proposta per arribar a la part més alta del serrat. La via evoluciona cercant els millors panys de paret, resultant una escalda del tot variada: plaques, fissures i diedres que ens faran xalar de valent. L'itinerari es troba semi-equipat, però les generoses fissures que anem trobant ens permeten completar l'equipament sense gaire problemes.

Recordeu que segons l'”Acord sobre la regulació de l'escalada al Parc Natural de la muntanya de Montserrat”, en aquesta zona (D) resta prohibida l'escalada del 1 de març fins el 31 de juliol.

- Via: Guateque
- Zona: Montserrat – Serrat dels monjos
- Dificultat: 6a (MD+)
- Llargària: 200 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via semi-equipada amb espits i claus
- Material: 10 cintes exprés, joc de friends, joc de tascons i cintes per llaçar savines
- Orientació: Sud

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament de les Coves del Salnitre. Pugem per les escales fins trobar un camí que surt a mà dreta (tot just abans d'arribar a les coves). El camí va vorejant la paret. L'hem de seguir una estona, primer vorejant el Serrat de les Garrigoses i un cop passat un torrent vorejant el Serrat dels Monjos. Un cop estem a l'alçada de la part central del Serrat dels Monjos localitzem la via des del camí (fixeu-vos en uns sostres característics). Un cop localitzada pugem fins a peu de via travessant els matolls pel camí més evident (uns 100 metres fins al peu de via i 1 quilòmetre 250 metres des de l'aparcament).

L1(V)

La via comença per una placa situada just a la dreta d'un diedre. El primer pas és el més difícil, donat que ens hem de col·locar a la placa superant un llavi. Un cop a la placa podem xapar un primer espit. Seguim recte per trobar un clau. Un cop xapat hem d'anar en diagonal cap a la dreta (no anar cap a l'esquerra tot i que veiem una lluent assegurança) Superem un altre llavi i trobem un altre espit. Un cop xapat hem d'anar lleugerament a la dreta i seguir per una mena de diedre molt poc definit i brut que ens mena per una serie de plaques tombades i ressaltos fàcils fins a la reunió. Al llarg trobem 2 espits i un clau (45 metres).

L2(IV+)

Anem a buscar una fissura que tenim damunt, aquesta és bona per tascons. Anem una mica a la dreta fins una mini lleixa des d'on podem xapar un espit. Seguim recte amunt fins un clau i anem seguint la fissura, molt fàcil de protegir. Saltem a la placa de l'esquerra i anem a cercar un espit visible que es troba al vell mig. Des de l'espit anem recte amunt i superem un petit diedre que ens deixa a una nova placa tombada al final de

la qual es troba la reunió. 2 espits i un clau (40 metres).

L3(V)

Aquesta tirada és curta però intensa (sobretot pel segon). Sortim per l'esquerra de la reunió i escalem un petit diedre. Al final, a l'esquerra hi ha una bona fissura per un tascó petit (nº5 o 6). Sortint del diedre hi ha una savina, que és convenient llaçar de cara al segon. Un cop llaçada flaquegem cap a la dreta per sota d'un sostre, fins xapar un espit. Un cop xapat hem de cercar una molt bona pressa de peu que hi ha sobre un llavi que tenim més a la dreta i que ens permetrà pujar-hi i acabar de fer el flanqueig. És un pas més impressionant que difícil. Un cop sortim de sota del sostre podem col·locar un friend a una fissura vertical que servirà per protegir el flaqueig del segon. Fem la reunió a una còmoda lleixa més a la dreta. 1 espit (10 metres).

L4(6a)

Sortim de la reunió recte amunt per terreny bastant vertical, fins atènyer un primer clau. Un cop xapat hem d'anar escalant en lleugera tendència la l'esquerra fins un segon clau. Tot seguit ve un tram força obligat de V+ que ens deixa davant una nova placa, força vertical. Hem de pujar a una petita llastra que ens permet col·locar-nos bé a la placa. Aquí les presses són més escadusseres i l'escalada obligada. Un cop xapem un segon espit la placa es va tombant i es torna fàcil abans d'arribar a la reunió. Aquest és el llarg clau de la via. 2 claus i 2 espits (35 metres).

L5(V)

Des de la reunió hem de flaquejar una mica cap a la dreta fins atènyer una corda fixa (molt ronyosa) que ens permet seguir flanquejant per terreny trencat fins la R4 bis. Des d'aquí sortim recte amunt per una placa amb roca boníssima, abrasiva i amb bona pressa. Un cop superat aquest tram més vertical seguim per terreny més fàcil fins situar-nos al peu d'un diedre. Sembla més impressionant del que és. Escalem en tècnica de diedre bastant cap a fora. Un cop xapat un espit, seguim una mica més pel diedre i sortim cap a la dreta on trobem la reunió. El diedre admet friends i tascons. 1 clau i 1 espit (30 metres).

L6(6a)

Sortim per l'esquerra de la reunió i seguim recte amunt fins un llavi, aquesta sortida és una mica estranya. Al llavi trobarem un clau. Un cop superat el llavi flaquegem cap a la dreta per situar-nos sobre una bona lleixa i encarar una placa absolutament vertical. Aquí el 6a no és obligat. Un cop xapat el segon espit sortim de la placa vertical i trobem un pont de roca. Anem a buscar un petit diedre fàcil de protegir i sortim per la dreta. Des d'aquest punt ens quedarà superar una darrera panxa. Hi ha una fissura horitzontal que admet friends. El darrer pas és atlètic i de decisió. Un cop superada la panxa anem una mica cap a la dreta i muntem la darrera reunió. 1 clau, 3 espits i un pont de roca (30 metres).

Descens:

Des de la darrera reunió flanquejem cap a la dreta per terreny fàcil però una mica trencat fins trobar una primera instal·lació de ràpel. Fem aquest ràpel (45 metres) i prenem un corriol poc definit que ens deixarà a una segona instal·lació, des d'on farem un segon ràpel (45 metres) que ens deixa al camí.

El que més m'ha agradat:

- Via variada amb trams força elegants.
- Fàcil de protegir.
- Bona roca en general.

El que no m'ha agradat tant:

- La corda fixa del canvi de reunions està a les últimes. Si algú repeteix la via estaria bé substituir-la.
- Les sortides de les reunions tercera i quarta són un xic exposades, donat que has de fer uns quants metres sense poder protegir i una caiguda aniria sobre la reunió.